

Вже скоро ранок спалахне в загравах...

Василь Грінчак

Вже скоро ранок спалахне в загравах,
Схиляється в безсонні голова.
А на папері, мов роса на травах,
Вже зайнялись у променях слова.

У них і ніжність, і пора чекання,
І голубінь забутих вечорів,
І ласка матері, і перші сподівання,
І тихий шепіт яворів.

І труд людський, пекучий потяг серця,
І пісня, і таночок навесні,
І синій блиск маленького озерця,
І журавлиний клин у вишині.

Злилося все в єдиний лад звучання:
І лагідність, і покликів жага...
Хотілось ще почути твоє дихання,
Та ти мовчиш ще й досі, дорога.